

పెళ్ళికొచ్చిన జనాల్లో స్త్రీ జనాలని చూడ్డానికి రెండు కళ్ళూ చాలట్లేదు. కోకలు కట్టిన చిలకల్లా వయసుతో నిమిత్తం లేకుండా కలర్ ఫుల్ గా కళకళలాడిపోతున్నారు. ఆ జుట్లో మిటో, ఎన్ని రకాలుగా కత్తిరించుకున్నారో! నడుండాకా విరబోసుకున్న వాళ్ళు కొందరైతే, షార్ట్ గా క్యూట్ గా చెవుల్దాకానే బోయ్ కట్టు చేయించు కున్న భామామణులు! శిగలు మాత్రం? చుట్టినచుట్టు చుట్టకుండా ఒక్కోళ్ళూ ఒక్కోరకం చుట్టలుబ్బారు. పైగా చుట్టల్లో తళ్ళకు తళ్ళక్కు మంటూ రత్నాల్లాంటి రాళ్ళాభరణాలు కొందరు పెడితే ముత్యాలన్నదన్నే పూసలింకొందరు. చీరకి మ్యాచింగ్ ప్లాస్టిక్ పూలు కొందరు. ఏకంగా సీతా కోకచిలుకల్నే ధమ్మిల్ల బంధాల్లో బంధించారు మరికొందరు.

మాధవే గనక మగాడయ్యంటే మహా ఎంజాయ్ చేసేదేమో సీను. కానీ మాధవి మగాడు కాక మగువైపోయిందికదా అంత స్నేహక పోగా అంతా చూస్తుంటే చెప్పలేనంత దిగులు ముంచుకొచ్చింది.

వాలుజడని చూసుకుంటుంటే మాధవికి విరక్తి రక్తపోటులా పెరిగిపోయింది. పైగా బ్లాక్ మెటల్ లో బిద్రిసిల్వర్ ఇన్ లే వర్కులా ఈ తెల్లవెంట్రుకలోహటి! రామ చంద్రా!

స్నేహక గ్రాండ్ మదక

స్ట్రీట్ లో స్ట్రెపులు పెట్టిన గద్వాల చీర వైపు చూసు కుంది. చాలా ఖరీదుగా ఉన్నా అస్సలు గాడిగా లేకుండా ఎంతో అందంగా ఉందని చెప్పి అప్పట్లో కొనుక్కుంది. అది కట్టే అవకాశం ఎప్పుడో స్తుండా అని చూసి చూసి ఇప్పుడే వేళ్ళన్నీ విడిచే సిన మేనత్తమనవడి పెళ్ళికి కట్టుకొచ్చింది. "చాలా బాగుందే ఎంతక్కొన్నావ్?" అని ఒక్క-ళ్ళంటే ఒక్క-ళ్ళు కూడా అడగలా. ఇప్పుడు చుట్టూరా తళుకూ బెళుకూమంటూ రెపరెప లాడుతున్న చీరల్ని చూస్తుంటే తన చీర గంజిపెట్టి ఇస్త్రీ చేసిన పోలీసు యూనిఫార్మ్ లా కనిపిస్తోంది తన కళ్ళకి తనకే. ఇంక హెయిర్ స్టయిలుకోస్తే, అదొక స్టైలా? తనకి ఊహ తెలిసినప్పట్టుంచీ వేసుకుంటున్న ఆ జడే ఇంత పొడుగ్గా కొరడాలా. తను ఎస్సె స్పెల్సీ చదివే రోజుల్లో పొడుగాటి సింగిల్ జడకి గుర్తింపుండేదేమోగానీ ఆ నెక్స్టియరే ఎస్సెస్పె ల్సీలూ పీయూసీలూ పోయి టెన్తులూ ఇంటర్నల్ వచ్చేసి ఇంకా పైపెచ్చు ఎమ్ సెట్లు, జెఇఈలు, కేసెట్లు, ఈ సెట్లు, ఆ సెట్లు వరదలా తన్నుకొచ్చేసరికి ఫ్యాషన్ ప్రపంచం గట్టు తెగిపోయాయి. ఇవాళ ఏ గుర్తింపులేని ఈ

"ఎవరు నేర్పేరమ్మ ఈ జుట్టుకి నెరిసిపోమ్మనీ పాయపాయకీ" అని విషాదంగా పాడుకుంది మాధవి. మళ్ళీ తలెత్తి కనిపించినంతమేరా అన్ని మెడ ల్లోనూ నగలు పరకాయించి చూసింది. అందరూ డిజైనర్ జ్యూయెల్రీలే. అవేమిటో కని ప్పూడో తురుప్పూడో ఆ గొలుసులు, నక్షత్రాల్లా రవ్వలు కాపుట! అల్లాంటి డైమండ్స్, గాజులే గానీ చక్కీలాల్లా గుండ్రంగా లేకుండా స్వేర్లు, రెక్టాంగిల్స్, హెక్సాగోన్స్ (ట్రెపీజియములూ ఒకటేమిటి? ఒక్క సర్కిల్ తప్ప అన్ని పేపు ల్లోనూ ఉన్నాయి. అవి చేతులకి తొడిగేసుకుని టిప్పులాపూమంటూ తిరిగేస్తున్నారు. ఓ పిల్లని పిలిచి "ఇవేమిటి? స్ట్రెయిన్ లెస్ స్టీలు గాజుల్తోడుక్కున్నావూ? తప్పమ్మా. శుభం కాదు" అని చెప్పబోయింది. ఆ పిల్ల ముందుకు పడి కాసేపూ వెనక్కి విరగబడి కాసేపూ తెగ నవ్వే సింది. "ఇవి స్టీలు కాదు గ్రాండ్ మా! ప్లాటినమ్ ప్లాటినమ్" అని చెవిటి వాళ్ళ ముందు శంఖం ఊదినంత గట్టిగా చెప్పేసి చక్కాబోయింది. 'ఓసి దీని పొగరు దొంగల్తోలా' అనుకోలేకుండా ఉండ లేకపోయింది మాధవి.

తన చెవులకున్న రవ్వల దుద్దులోసారి తడుము కుని నిట్టూర్చింది. "మా నాయనమ్మా, ఆవిడ తల్లిగారూ, మా తల్లిగారూ, ఆవిడ తల్లిగారూ తరతరాలుగా అందరూ ఇలాంటివే కట్టించుకున్నారు" అంటూ భర్త గోవిందం ఇళ్ళ పళ్ళాల్లాంటి రవ్వ ల్లుద్దుల జత కొనిపెట్టాడు. "సౌతిండియన్ నందరూ ఇలాంటి మోడల్ లైక్ చేస్తారు మాజీ" అంటూ షాపుసేతు ఇవంటగట్టి యాభై వేల్లాగాడు. "ఏవిటో! కట్టించుకోడంట కట్టించుకోడం. పళ్ళు కట్టించుకున్నట్టు. అక్కడికి తనేదో సౌతిం డీయన్ కాక వెస్టిండియన్ నెనట్టు!" కోపంగా తిట్టు కుంది మాధవి మొగుడ్ని షాపువాడ్ని కలిపి. "రవ్వలా ఇవి కావు చెవిలోన పువ్వులూ రవ్వంత గ్లామర్లేని బంగా(రాళ్ళ) ముద్దలూ" అని పేరడీ సాంగ్ పేథటికా పాడుకుంది. "ఇలా పేరడీ సాంగులు కట్టుకుంటూ ఈ శేష జీవితం ఇలా గడపాలిందేనా? రేపువిటో! రేపువిటో" సుదీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది. ఇహ ఇదికాదు పని అని అలూ ఇలూ చూసింది. ఓ ముదురాకు పచ్చచీర ఆకర్షిం చింది. ఆ చీరనిండా స్ప్రింగులు స్ప్రింగులుగా వానపాము చుట్టల్లాంటి చమ్మీలేవేవో కుట్టు న్నాయి. అవేమిటో తనకెలాగూ తెలియదు. తన కున్నవన్నీ పాత రాతియుగంలో పాతజరీ యుగం నాటి చీరలు. ఇప్పుడే స్ప్రింగు యుగం నాగరిక తలో తయారైన చీర తను కొనుక్కోవాలంటే దాని పేరేంట్ కనుక్కోవాలి. "అమ్మాయ్ అమ్మాయీ! ఇలారా" స్ప్రింగుల చీరావిడ్ని పిలిచింది. ఆ 'అమ్మాయి' దగ్గరగా వచ్చి కళ్ళు చిట్లించి కళ్ళజోడులోంచి చూస్తూ "ఓసి! నువ్వులే మాధవం?" అంది జిగేల్మని మెరిసిపోతున్న ప్లాస్టిక్ పళ్ళు ప్రదర్శించి నవ్వుతూ. "ఓసి ఓసి ఓసి! నువ్వులే సుబ్బులూ! ఈ బాబ్బోవాయిరేవిటి, ఈ స్లీవ్ లెస్సివిటి? ఈ తళు కూబెళుకూ చీరేవిటి! ఎవరో కుర్రపిల్లవను కున్నా వెనకనించేస్తూ!" అంది మాధవి. "ఆ.. లోకం మారుతూంటే లోకంతోపాటు మనవూనూ. ప్రపంచంలో అందరూ స్టార్ట్ గా తయారైపోతుంటే మనవెందుకు వెనకబడాలి? మనకేం తక్కువ? మనరోజుల్లో మనం మాత్రం చదవలేదేంటి ఎమ్మెలూ ఎమ్మెస్సీలూ? పిల్లవెధ వల్ని చూసే వాళ్ళు లేక ఏడ్చిపోతారన్నప్పై ఆ నౌకరీ ఒక్కటి చెయ్యలేదుగానీ మనం మాత్రం మోడర్న్ కావేమిటి?" అంది సుబ్బులు. తరు వాత ఇద్దరూ కాసేపు కళ్ళముందు రింగులు

రింగులు తెప్పించుకుని ఫ్లాష్ బ్యాక్ లోకి వెళ్ళిపోయారు. పిల్లలూ ఫ్లాష్ మొగుళ్ళూ (ఇద్దరికీ చెరో కర్రేతెండి) కోసం జీవితాలైలా హారతి కర్పూరాలాగా హరించేసుకున్నారో గ్రామాలన్నీ తిరగదోడు కున్నారు. బాగా చింతించారు.

మళ్ళీ గడియారాలు గిరగిరా తిప్పుకుపోయి, కాలెండర్ చీటీలు వాలం తటవే స్పీడుగా చిరుక్కుపోయి

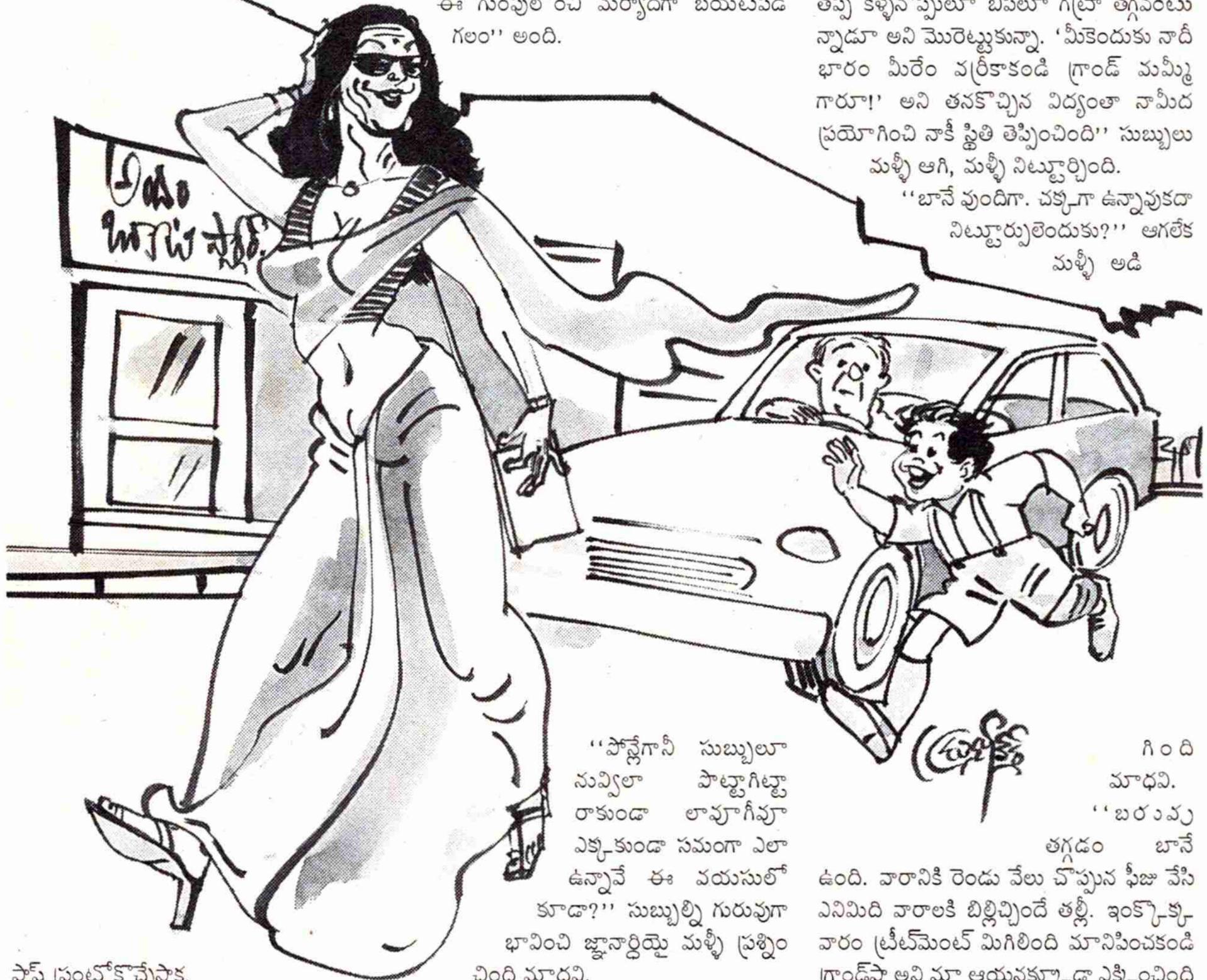
నోరు మూసేసింది సుబ్బులు కంగారుగా.

“గట్టిగా అరవకే బాబూ. మొన్నో రోజో పిల్ల-అంటే మా కోడలు పిల్లకి చెల్లెల్లే- ‘సినిమాల్లో అమ్మాయిల్లా ఆ పరికిణీలూ ఓణీలూ వేసుకుని గ్లామరస్ గా సెక్సీగా తయారై కాలేజీలకెళ్ళవారా మీరాంటి? చీ యాక్కు డోక్కు’ అనే సిందేవ్. తనేసుకున్న జీన్నా, టీ షర్ట్ మహాప తివ్రతల్లపు ఇంకెవరూ వేసుకోరన్నట్టు! అంచేత మనం ఆ కాలపు డ్రెస్సు మెన్షన్ చెయ్యకపోతేనే ఈ గుంపులోంచి మర్యాదగా బయటపడ గలం” అంది.

“అదేం కోర్సే వెర్రి వేయి విధాలన్నట్టు వినిపిస్తోంది!” అంది మాధవి సందేహంగా.

“అదే మరి. మనకి వెర్రి, ఆ పిల్లకి వేలకి వేలు! సరే విను మరి. ఆ పిల్ల కోర్సు చేసాచ్చి గుమ్మానికి బోర్డుకట్టి ఇంట్లోనే ప్రాక్టీసు పెట్టుకుంది. మంట చేత ఆకర్షించబడ్డ శలభపురుగులా ‘వెయిట్ తగ్గించబడును’ బోర్డుకి నేనాకర్షించబడి పక్కిల్లే కదానైచ్చి ఆ పిల్ల దగ్గరకెళ్ళా. ఇలా డాక్టరేమా బరువు తగ్గమంటున్నాడు, అత్తగితే తప్ప కీళ్ళనొప్పులూ బీపీలూ గ్రామ తగ్గవంటున్నాడూ అని మొరెట్టుకున్నా. ‘మీకెందుకు నాదీ భారం మీరేం వ్రీకాకండి గ్రాండ్ మమ్మీ గారూ!’ అని తనకొచ్చిన విద్యంతా నామీద ప్రయోగించి నాకీ స్థితి తెప్పించింది” సుబ్బులు మళ్ళీ ఆగి, మళ్ళీ నిట్టూర్చింది.

“బానే వుందిగా. చక్కగా ఉన్నావుకదా నిట్టూర్చులేందుకు?” అగలేక మళ్ళీ అడి



“పోన్లేగానీ సుబ్బులూ నువ్వీలా పొట్టాగిట్టా రాకుండా లావూగీవూ ఎక్కకుండా సమంగా ఎలా ఉన్నావే ఈ వయసులో కూడా?” సుబ్బుల్ని గురువుగా భావించి జ్ఞానార్థియై మళ్ళీ ప్రశ్నించింది మాధవి.

ఈసారి సుబ్బులు సుదీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది. “రెణ్ణెల్లక్రితం వరకూ నీకు మూడు రెల్లు మాత్రమే సర్క్యూఫరెన్స్ ఉండేది నాకు. అలా ఉంటూండగా మా ఇంటి పక్కంట మూయి ‘వెయిట్ తగ్గేందుకు వెయ్యి వైద్యాలు’ అనే కోర్సు చదివొచ్చింది” ఎఫెక్టు కోసం ఆగి మళ్ళీ నిట్టూర్చింది సుబ్బులు.

ఫ్లాష్ ప్రంట్లొక్కొచ్చేసాక, “అవునుగానీ ఈ చీరేమిటి ఇల్లా వాన పాముల్లాంటి స్పింగులు దీనిమీదికెలా వచ్చాయి?” అనడిగింది మాధవి.

“వానపాములూ కాదు, బోదురుకప్పలూ కాదు నువ్వు మరినూ. ఈ ఎంబ్రాయిడరీని జర్డోసీ అంటారు. చీరేమో ప్యూర్ జార్జెట్టే వెర్రి మొహమా” అని జ్ఞానోపదేశం చేసింది సుబ్బులు.

“ఓహో చిన్నతనంలో జార్జెట్ ఓణీ తీసుకునే వాళ్ళం..” మాధవి మాట పూర్తి కాకుండా

పోడూరి కృష్ణకుమారి

గింది మాధవి. “బరంవు తగ్గడం బానే ఉంది. వారానికి రెండు వేలు చొప్పున ఫీజు వేసి ఎనిమిది వారాలకి బిల్లిచ్చిందే తల్లీ. ఇంక్కొక్కవారం ట్రీట్ మెంట్ మిగిలింది మానిపించకండి గ్రాండ్ పా అని మా ఆయనక్కూడా ఎక్కించింది వెర్రి. ఈ ఫీజు దిగుల్లో బరువు తగ్గడమే కాదు, జిహ్వా కూడా చచ్చింది. ఇంక బతికుండగా బరు వెక్కను” లెంపలేసేసుకుంది సుబ్బులు.

మాధవి ఆలోచనలో పడింది. ‘ఈ పాత గెటప్ పోయి కొత్త కొత్తగా స్టైలు స్టైలుగా కనిపించాలంటే కొంత డబ్బు ఖర్చు తప్పదన్నమాట! అమ్మాయి నుంచి అమ్మ, బామ్మ పాత్రలు పోషిస్తూ ఇతరులకే ఇంపార్టెన్సిస్తూ బతికిందిన్నాళ్ళూ. జన్మలో తనకోసం తను ఓ పది రూపాయలు ఖర్చుపెట్టుకుంటే ఏం? మిన్ను విరిగి మీద పడుతుందా?’

పడితే పడనీ పడ్డప్పుడు చూద్దాం' ఓ నిశ్చయాని కొచ్చేసింది.

మాధవి కాలక్షేపం కోసం కిటికీ షాపింగుల్నేసేటప్పుడు కనిపించే బ్యూటీఫుల్ బోర్డులమీద ఓ కన్నీసుంచడం అలవాటేసుకుంది. 'మెహందీ బ్యూటీక్లినిక్' అన్న బోర్డును గుమ్మంల్లోంచి కనిపిస్తున్న బూందీలాంటి పిల్లనూసి 'హిందీలో మాటాడలేమో. ఎందుకొచ్చిన బెడద' అనుకుని దాటేసింది. 'స్టార్ లుక్స్' పేరు చూసి 'లోపల వాళ్ళేం బొట్లారు ముక్కలు మాటాడారో ఏమో విన్నేక చావాలి. గ్రామర్ తెలీని వాళ్ళు గ్లామరేం ఇస్తారెద్దూ' అనుకుని ఆ గడపా తొక్కలేదు. అసలే చిన్నతనంలో 'బాలవ్యాకరణం'తోపాటు 'రెన్ అండ్ మార్టిన్' కూడా ఔపోసన పట్టేసిన ఘనాపాటీ ఆయె!

'అందం బ్యూటీ ఫార్లర్' అన్న పేరు నచ్చింది. 'కాకేకో తేడా తెలీని హిందీ, యస్ న్ ఆల్ రైట్ ఇంగ్లీషూ కాకుండా నాలుగు తెలుగు ముక్కలు మాటాడుకోవచ్చు' సంబరపడి లోపలకెళ్ళింది. వివరాలన్నీ తెలుసుకుంది. రోజుకో ట్రీట్ మెంట్ తీసుకుంటూ తెగ రెచ్చిపోయింది.

పెళ్ళిళ్ళ సీజనసలే. ఒకరోజు ఒకేరోజు రెండు పెళ్ళిళ్ళొచ్చాయి. 'దిసీజ్ ద ఛాన్స్!' మాధవి విజృంభించింది.

పెళ్ళిళ్ళకెళ్ళాల్సిన రోజు రానే వచ్చింది. "నాకు షాపింగుంది. నేనేసుకుంటుంటాను. మీరు పద కొండింటికల్లా ఫలానా చోటికి రండి. నేనూ ఆ టైమ్ కి అక్కడే వస్తాను" పెర్రీమాసన్ పెర్సనల్ సెక్రటరీ లెవెల్లో ఇన్ స్ట్రక్షన్ ఇచ్చింది భర్త గోవిందానికి. చకచకా నడుచుకుంటూ ఇంట్లోంచి బయటపడింది.

'అందం బ్యూటీ ఫార్లర్'లోకెళ్ళింది. సరిగ్గా పదకొండింటికల్లా బయటకొచ్చి చూసింది. సరైన సమయంలో సరైన చోట్లో గోవిందంగారి కారుండా లేదా అని చూసింది. బ్యూటీఫుల్ ఎదురుగా రోడ్డుకలువైపు కారు పార్క్ చేసుంది. 'ఇప్పుడు చూడాలి తమాషా' సంతోషంగా గర్వంగా రోడ్ క్రాస్ చేసింది.

మాధవి చిన్నతనంలో ఇంటిల్లిపాదీ కలిసి తెలుగు సినిమాలు తెగ చూసేవారు. ఓ సినిమాలో హీరో సినిమా సగం నుంచీ మారువేషంలోకి మారిపోతాడు. అంటే ఏం లేదు. అప్పటివరకూ వేసుకున్న తెల్లచొక్కాలూ ప్యాంటులూ మానేసి బాగా టైట్ గా ఉన్న నల్లప్యాంటులూ, నల్లటి పాడు గాటి చేతులున్న టైట్ చొక్కాలూ వేసుకోవడం మొదలెడతాడు హిందీ సినిమాల్లో దేవానందల్లే. నల్లకళ్ళ జోడు ఎల్లవేళలా ధరించి చీకట్లో

దూసుకుపోతుంటాడు. హాల్లో నేల ప్రేక్షకుడి దగ్గర్నుంచి, నల్లల బాల్యనీ వాళ్ళ వరకూ అన్ని టీక్కెట్ల వాళ్ళూ 'అయ్యో, వీడిందాకటి హీరోనే' అని గుర్తుపట్టేసి భలే నవ్వేసుకుంటున్నా కూడా పాపం హీరోయిను మాత్రం అసలు గుర్తుపట్టదు. ఆఖరు సీన్లో ఫైటింగుల్నేసేటప్పుడు విలన్ కొట్టిన దెబ్బకి గాగుల్స్ అంత దూరం ఎగిరిపడ్డాకూనీ గుర్తుపట్టలేకపోతుంది.

అలా ఈ క్షణంలో తన కథ కూడా క్లైమాక్సు కొచ్చేసిందనుకుంది మాధవి. ఉత్కంఠతో ఊగిపోతూ రోడ్డివతల్నుంచి అవతలికి సేఫ్ ల్యాండింగ్ చేసాక కారు పక్కనుంచి హైహీల్స్ టీక్కుటక్కులాండించుకుంటూ కారు దాటి ముందుకు నడిచింది.

స్ట్రెబ్లూ జార్జెట్ మీద జర్నోసీ కుట్టు, పగలే తారలు మెరుస్తున్న ఆకాశాన్ని చీరగా కట్టేసుకున్నట్టుంది. చీరా జాకెట్టు నడుమ కనిపిస్తున్న నడుము కాస్త ఓట్టైనా గోల్డెనా మెరుస్తోంది. వెన్నెల్లో వెండి అంచులు సంతరించుకున్న నల్లమబ్బుల్లాంటి కురులు గాల్లో అలా అలా అలల్లా తేల్తున్నాయి. లైట్ మేక్స్ ఇవ్వబడ్డ గులాబీ రంగు ముఖారవిందంపై 'మారువేషం' కంప్లీట్ చెయ్యడానికి గాగుల్స్!

తెచ్చిపెట్టుకున్న స్ట్రెబ్లూతో కారు దాటి నాలుగడుగులు వేసిందో లేదో, వెనకనించి-

"బామ్మా! బామ్మోయ్!" మనవడి పిలుపు వినబడింది.

ఎలా ఉన్నదలాగే బిగుసుకుపోయింది మాధవి! పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి "బామ్మా! మన కారిక్కడే వుందీ. మర్చిపోయావా? ఎక్కడెక్కెల్లాన్నావ్?" చెయ్యి పట్టుకుని ఊపేసాడు చిన్నిగాడు.

తేరుకుని, "అర్రర్ర! చూళ్ళేదురా" అంటూ వాణ్ణెత్తుకుంది.

'అయితే ఇంతా ఖర్చుపెట్టి నాలో మార్చేం లేదన్నమాట!' ఆశ్చర్యపోయింది. మరీ గుర్తుపట్టలే

నంతగా మారిపోనందుకు కాస్త సంతోషం కూడా వేసింది. 'ఇంతలోనే మారిపోతాననుకోడం ఉత్తభ్రమ. కాకపోతే కాన్సిడెన్స్ మాత్రం ఖరారుగా పెరిగింది' ఆనందంగా అనుకుంది.

కార్లో కూచున్నాక మాధవి జుట్టు చేత్తో పట్టుకుని చూస్తూ, "బామ్మా! చ్చవరం అబ్బాయి తలంటు కూడా పోసాడా?" అనడిగాడు చిన్నిగాడు. బామ్మ కూడా తనలాగే 'చ్చవరం అబ్బాయి' దగ్గరకెళ్ళి జుట్టు కత్తిరింపించుకుందే మోనని ఊహిస్తూ.

"అవున్నాయనా చేయించుకునే వాళ్ళంటే క్షవరమూ చేస్తారు. పోయించుకునే వాళ్ళంటే తలంటు పోస్తారు వేలకి వేలుచ్చుకుని" కచ్చగా అన్నాడు గోవిందం ఈవిడెంత ఖర్చుపెట్టుంటుందా అని మనసులో ఓవరస్ట్రీమేట్ చేసుకుని మనసులోనే గుండెలు బాదుకుని, బట్టతల మీద జుట్టున్నట్టుహించుకుని దాన్ని పీక్కుంటూ, 'రవ్వలగాజులో రాళ్ళ నెక్లెసులో అయితే అర్థం చేసుకోచ్చు, పడుంటాయి తరతరాలు. కావాలి నప్పుడు క్యాషపుతాయి కూడా. ఈ అంటకత్తెర్లకీ చమ్మీలకీ డబ్బెందుకు పొయ్యాలి?' అన్నది గోవిందం రీజనింగు.

గోవిందం స్లాపు మొహం పెడ్రేపెట్టాడుగానీ పెళ్ళిలో మాధవి మాత్రం గొప్ప హిట్టయిపోయింది. "ఎంతైనా మాధవి మాధవే. మనవడ్డైత్తినా మహా లేటెస్టుగా ఉంటుంది" ఆడాళ్ళంతా అభినందించారు.

"ఆ.. మా గోవిందం అన్నయ్య స్పాన్సర్ చెయ్యబట్టి మాధవోదిన అలా వెలిగిపోతోంది" అంటూ వరస చెల్లెళ్ళు కొందరు గోవిందాన్ని అభినందించారు.

మొహమాటానికి 'హి హి'మని నవ్వి నా గోవిందం కుళ్ళుకుపోయాడు.

ఆ రోజు రాత్రి "నువ్వంత ఖర్చుపెట్టి ఆ మేకప్పులన్నీ చేయించుకుంటే మేం ఎవ్వరం గుర్తుపట్టలేనంత చిన్నదానివీ అందగత్తెవీ అయిపోతావనుకున్నావు కదూ?" అనడిగాడు గోవిందం ఇంకా కోపం తీరక.

"కాదు" అంది ముక్తసరిగా మాధవి.

"మరెందుకో?" అడిగాడు.

"మీ అందర్నీ ఇంప్రెస్ చెయ్యాలని కాదు. నా ఆత్మానందం కోసం. కొత్తదనం ఏదున్నా అదేవిట్ తెలుసుకోవాలన్న నా ఆసక్తిని తృప్తి పరచడం కోసం" స్పష్టంగా చెప్పింది.

అప్పుడు గోవిందం దగ్గర మాధవి దా జవాబ్ నహి.

